

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker blot at sige, at den Arr. efter tidligere Politikere, som det ærede Medlem tilbød mig, har jeg ingen Sinde ønsket at optage. Hvad i øvrigt Bemærkningen i det hele angaar, som det ærede Medlem fremsatte, saa ved det ærede Medlem altsaa nu, at den er ganske ugrundet. Det vilde det ærede Medlem have vidst paa Forhaand, hvis han havde brugt sin Hukommelse.

Ordføreren (Ingvard Jensen): Det Svar, som den højtærede Minister har givet paa min Henvendelse til ham paa hele Udvalgets Vegne, finder jeg meget tilfredsstillende, og jeg har ikke andet at udtale dertil end en Tak for dette Svar. Jeg haaber, at Ordningen af dette Forhold derefter vil blive ret tilfredsstillende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold saavel som dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Hvalfangst ved Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5120 ff).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Patursson:

Til § 6.

1) I 3die og 4de Linie ændres „40 Kr.“ til „50 Kr.“

Til § 7.

2) Paragraffen affattes saaledes: „Af det aarlige Beløb, der efter Fra- drag af Optrækningsgebyret indkommer ved Afgiften, tilfalde tre Femtedele Færø Amts økonomiske Fond. De to andre Femtedele tilfalde Færøernes Kirkekasser, Færø Amts Fattigkasse og Amtets Skolefond, mellem hvilke Beløbet deles efter Lagtingets Skøn.“

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag, sattes til Forhandling under et.

Patursson: Som det fremgik af mine Udtalelser ved dette Lovforslags 1ste Behandling, fremsatte jeg som min Mening, at det vilde være heldigt, for ikke at sige nødvendigt for 4 af de Kasser, som sortere under Lagtinget, at de fik en Del mere af den stipulerede Afgift, end Forslaget bestemmer. Det glæder mig meget, at den højtærede Justitsminister stillede sig venlig over for mit fremsatte Ønske. Jeg har da fremsat et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at 40 Kr. i § 6 forhøjes til 50 Kr., altsaa en Forhøjelse med 10 Kr. af Afgiften pr. Hval. Dernæst har jeg tilladt mig at foreslaa, at hele den Afgift, der svares af Storhvalfangsten paa Færøerne, tilfalder de 4 Kasser, der ere nævnte under Ændringsforslaget til § 7. Jeg har konfereret med Hvalfangerkaptajner og Interessenter i Hvalfangstetablissementer angaaende Afgiften. De have fundet, at det er af aldeles underordnet Betydning, om Afgiften er sat til 30, 40 eller 50 Kr. pr. Hval; naar Fangsten i øvrigt kan foregaa frit og uhindret, vil nogle Kroners Forhøjelse ikke spille nogen Rølle. Fangsten kan jo ogsaa efter det foreliggende Forslag foregaa aldeles uhindret, ja, endog i den Grad, at den maaske kan betegnes som en hensynsløs Fangst. Det have Hvalfangerne været de første til at indrømme. De mene nemlig, at Fangsten ikke kan vare ret længe; om en 10 Aars Tid eller saa vil man efter al Sandsynlighed komme til at mærke, at Bestanden er aftagende. Fra mit Synspunkt kan jeg ikke se anderledes paa Hvalerne der ovre, som tidligere frit have færdedes i Sundene ved Færøerne, end at de ere en Del af denne Øgruppens Nationalformue, noget i Lighed med de Bjergfugle, der bebygge Klipperne. Baade Fuglene og Hvalerne ere Trækdyr, som søge bort om Vinteren og komme tilbage om Sommeren. Paa Fuglefangsten ligger der en Afgift af 10 pCt. af Bruttoindtægten, paa den almindelige Smaahvalfangst, som Færøerne have drevet før, ligger der ligeledes en Afgift af 10 pCt. paa Døglingsfangsten, og henimod 20 pCt. paa Grindhvalfangsten. Jeg tror derfor ikke, at man kan sige, at en Afgift paa Storhvalfangsten, som kommer til at dreje sig om 3—4 pCt., er for høj, uagtet jeg ganske vist skal være den første til at indrømme, at de ældre Afgifter paa Smaahvalfangsten ere alt for urimelig høje. Jeg tror, at Forslaget baade hvad Skattepaalæg angaar og i Henseende til den fri Brug, der bør være, gaar en gylden Middelvej, altsaa at det ikke gaar til alt for stor Indskrænk-